

Október 25. jegyzőkönyv

(első rész)

A jogalkotásról szóló törvényjavaslat (T/1381) és a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló törvényjavaslat (T/1382).

A jogalkotásról, melyről eddig az 1987. évi XI. törvény szólt, és amely több szempontból elavult és alkotmányellenes, erről, a jogalkotásról és jogalkotással összefüggő kérdésekről három jogszabálytervezetet nyújtott be a kormány.

Dr. Gaudi-Nagy Tamás a Jobbik-frakció nevében kijelentette, hogy vitára alkalmasnak találják a törvényjavaslatot. Ugyanakkor kiemelte, hogy nem időben került előterjesztésre a jogalkotási törvényjavaslata, de most ezt a csorbát kiköszörülte a kormányzat. Hozzátette, hogy mivel már a részletes vita szakaszában van az azonos, tárgyú alkotmánymódosítás, amely a jogalkotási törvény hatályon kívül helyezésére tekintettel hozzányúl a jogalkotás hazai rendszeréhez, kicsit formálissá teszi a vitát. Még a legkomolyabb önkritika jegyében is, ha a kormánytöbbség is úgy gondolja, hogy valami nincs rendben az alkotmánymódosítással már az sem orvosolható hisz a részletes vita ott lezárult. Arra kérte a kormány képviselőit, hogy a jövőben mindenképpen ügyeljenek arra, hogy legalább a saját törvényi indoklásukban írtakat tartsák be. Az alkotmánymódosítással együtt van értelme a jogalkotási törvény módosításáról beszélni az Alkotmánybíróság 2009-es határozata alapján.

Kiemelt egy fontos szempontot, amit hiányolt, s amelyhez mindenképpen módosító indítványokat fognak javasolni. Mégpedig azt, amit már az alkotmánymódosításról szóló parlamenti vita általános vitájában elmondott, vezérszónoki beszédében, hogy újra kell értékelni a kétharmados törvények fogalmát. A mostani rendszer formai, jogi értelemben az előterjesztő szerint érintetlen maradna. A kétharmados törvények rendszere úgy és olyan formában, kiegészülve még az ügyészégi törvénnyel, a kétharmados törvények íve, jelentősége ugyanaz marad. Gaudi szavai szerint az egyesek szerint fülkeforradalomnak vagy rendes választásoknak tekintett tavaszi választások során egy olyan hatalmi konstelláció állt elő, ami szerinte egyre inkább kellemetlen már akár a kormánytöbbségnek is, hogy tulajdonképpen minden döntésben a kizárólagos felelősség és meghatározó szerep a kormánytöbbségre hárul. Szerinte ez a felelősség, agyonnyomhatja és megfojthatja, elfogja a levegőt, és a hitelességet is fölporlasztja. A Jobbik-frakció nevében arra tett javaslatot, hogy teljes mértékben gondolja át a jelenlegi törvényhozás azt, hogy a kétharmados törvények jelenlegi rendszerét fent kívánja-e így tartani a továbbiakban vagy sem. Mondja ki, ne kerülgesse a forró kását: bármilyen formában kíván-e az elkövetkezendő évekre szólóan az ellenzék számára jogosítványokat adni, lehetőséget adni arra, hogy meghatározó módon vehessen részt a nemzeti együttműködés rendszerében, és így a sarkalatos törvények meghozatalánál véleménye ne legyen kikerülhető, negligálható, megkerülhető. Jelezte, ha így marad ez a rendszer, akkor lehet ez jogtechnikailag bármilyen szép, bármilyen szabatos - egyébként vannak azért benne, mint mondta, tautológiák, meg nem teljesen letisztult a megfogalmazás egyes pontokon, de összességében vállalhatóan tűnik -, azonban így az egész jogalkotási folyamat egy teljesen formalizált rendszerré válik. Elnézést kért a hasonlatért, de szavai szerint gyakorlatilag, ha belegondolunk, igazából a Kádár-rendszer időszakát idézné, mert ott is formálisan voltak jogintézmények, voltak formálisan képviselők, voltak formálisan parlamenti viták, volt egy formális érdekvita meg-ütköztetés, s a többi,

de tartalmilag valójában egy hatalmi centrum hozta a döntéseket. Óvna, a kormánytöbbséget, mert úgy gondolja, ez rövid időn belül maga alá temeti a nemzeti együttműködés rendszerét, ha nem biztosítanak intézményes beleszólási lehetőséget az ellenzéknek a sarkalatos törvények megalkotásánál, ideértve természetesen a legfontosabbat, az alaptörvényt is.

2010-11-21

Dér Zsolt